

BRONZOVÁ VETERÁNKA

JARMILA MACHAČOVÁ DOJELA
NA DRÁHOVÉM ME TŘETÍ!

DRÁHOVÉ MISTROVSTVÍ EVROPY OZDOBIL BRONZ MACHAČOVÉ V BODOVAČCE!

Šestnáct dráhářů armádního klubu Dukla startovalo na lednovém mistrovství Evropy v nizozemském Apeldoornu. Největšího úspěchu dosáhla v bodovačce Jarmila Machačová, která ve 38 letech (!) získala bronzovou medaili. Na šampionátu bylo dosaženo i dalších velmi pěkných výsledků. Přibližme si je.

SKVĚLÁ VETERÁNKA

Pořád umí. Jarmila Machačová zazářila mezi absolutní elitou nečekaným 3. místem v bodovacím závodě. Mistryně světa z roku 2013 musela v roce 2022 přerušit kariéru kvůli těhotenství. Vrátila se však ve velkém stylu. V létě dokázala získat silniční titul na společném šampionátu ČR a SR ve slovenských Tlmačích a v prosinci přidala 54. a 55. titul mistryně republiky na dráze v Motole.

Nyní ukázala své kvality i v mezinárodní konkurenci. Nad její síly byla pouze vítězná Lotte Kopecká z Belgie a druhá v pořadí Anita Stenbergová z Norska. „Od začátku se mi jelo dobře. Šla jsem hned v úvodu do úniku, ale byla jsem tam bohužel sama a bála jsem se, možná jsem z toho měla vytěžit víc. Ovšem podařilo se mi získat nějaké body, a to bylo dobré. V celém závodě jsem si nenechala nic ujet a hlavní pak bylo vítězství v závěrečném dvojnásobně bodovaném spurtu, do kterého jsem si šetřila síly. Měla jsem na této dráze dluh, jednou jsem zde ze třetího místa dvě bodování před koncem spadla, takže nyní jsem to napravila,“ rozplývala se po nádherném výsledku Machačová. „Před závodem jsem doufala v takové páté místo, poslední dobou se mi nejezdilo moc dobře, ale v mé situaci nikdo neví, který závod může být poslední, a to mě vždy hodně namotivuje,“ svěřila se. Mezi prvními gratulanty byl její syn Richard, kterému bude zanedlouho patnáct měsíců. „Měl radost, má novou hračku, medaili,“ dodala s úsměvem.

Jarmila Machačová před startem s trenérem Milanem Kadlecem.

Duklu na ME reprezentovali

Muži: Jan Voneš (scratch, madison), Adam Křenek (bodovací závod), Denis Rugovac (madison, vylučovací závod), Radovan Štec (omnium), Dominik Topinka, Martin Čechman (oba sprint, keirin, týmový sprint), Matěj Hytych, Jakub Malášek (oba 1 km s pevným startem), Matěj Bohuslávka (týmový sprint)

Ženy: Petra Ševčíková (omnium, madison, scratch), Kateřina Kohoutková (madison), Jarmila Machačová (bodovací závod), Barbora Němcová (vylučovací závod), Veronika Jaborníková (sprint, keirin, týmový sprint), Anna Jaborníková (keirin, 500 m s pevným startem, týmový sprint), Natálie Mikšaníková (500 m s pevným startem, týmový sprint)

VOZP

VOJENSKÁ
ZDRAVOTNÍ
POJIŠŤOVNA

ČECHMAN A VONEŠ ŠESTÍ

V keirinu si výborně vedl Martin Čechman. V oblíbené disciplíně skončil šestý a jen o jedno místo zaostal za svým loňským maximem z ME v Grenchenu. Pěťadvacetiletý cyklista Dukly Brno vyhrál nejprve úvodní rozjíždku, ve druhé fázi vyřazovacích bojů projel cílem jako třetí, a kvalifikoval se tak do souboje o medaile. V šestičlenném finále pak v nabitě konkurenci finišoval jako šestý. Z vítězství se radoval Harrie Lavreysen z Nizozemska.

„Pocity jsou dobré. Nechal jsem za sebou výborné borce. Ale když už je člověk ve finále, touží po stupních vítězů. Ty bohužel nevyšly, takže v sobě nosím i trochu zklamání. Jsem ale hrdý, jaký jsem za poslední dobu udělal progres. Forma byla suprová. Už dokážu držet krok s těmi opravdu nejlepšími,“ těšilo Čechmana.

Šestý dojel ve scratchi také Jan Voneš. „Na jednom závodě Světového poháru jsem byl pátý, ale na mistrovství Evropy je to mé nejlepší vystoupení. Trochu jsem bláznil na začátku a v závěru mi již trochu chyběly síly. Byl to můj třetí závod na šampionátu ve třech dnech a nohy již tak silné nebyly,“ poznamenal Voneš k výbornému výkonu.

ŘADA UMÍSTĚNÍ V TOP 10

Trio Matěj Bohuslávka, Dominik Topinka a Martin Čechman skončilo sedmé v týmovém sprintu. Ženy ve složení Natálie Mikšaníková, Veronika Jaborníková a Anna Jaborníková obsadily osmou pozici.

Závodníci Dukly Brno postoupili z kvalifikace sprintu jako šestí, což jim ve vyřazovacích bojích přisoudilo Velkou Británii. I tak se trio Bohuslávka, Topinka, Čechman drželo. Po pěti stech metrech ztrácelo na favorita pouhých 153 tisícín vteřiny. V závěrečných dvou kolech však už zrychlit nedokázalo. Přesto z toho byl velice slušný čas 43,541 vteřiny. „S časem jsme velice spokojeni, hranice 44 vteřin je taková průlomová. Výsledek ale trochu zamrzl, protože mezi 5. a 7. místem byl rozdíl pouhé tři desetiny vteřiny. Alespoň ten čas nám dává naději do dalších závodů Světového poháru, kde se ještě pokusíme zabojovat o olympiádu,“ poznamenal při hodnocení Dominik Topinka.

Z Martina Čechmana se po výkonech na ME stává špičkový závodník.

Foto: Text: Pavel Král (ASC Dukla), foto: CPA

Úspěch ve scratchi. Jan Voneš měl z 6. místa velkou radost.

„Chtěli jsme prolomit hranici českého rekordu (43,49). To se bohužel nepovedlo. I přesto byl celkový čas dobrý, i když mně osobně se druhá jízda na třetí pozici vůbec nevydařila. Všichni jsme ale zaznamenali výkonnostní zlepšení,“ doplnil svého parťáka Martin Čechman.

Také dívky odvedly na ovále maximum. „Veronika Jaborníková byla bohužel před šampionátem nemocná, což bylo znát. Potěšitelný byl ale výkon Natálie Mikšaníkové, která si zlepšila osobní rekord o tři desetiny,“ uvedl trenér sprinterů Petr Klimeš.

Devátá místa vybojovali Petra Ševčíková ve scratchi a Jakub Malášek v závodě na jeden kilometr s pevným startem. Od třiatřicetileté Ševčíkové, která na podzim absolvovala jako jediná Češka prestižní seriál Champions League, se možná čekal lepší výsledek. „Mohl být lepší,“ potvrdila. „Ale spokojená jsem s tím, jak jsem závodila. Spurt byl náročnější, ale oproti loňsku jsem si dobře vedla v získávání pozic. Tímto způsobem závodění bych se mohla posouvat,“ těšila ji.

Mezi sprintery se devátou příčkou blýskl Martin Čechman. V kvalifikaci zajel šestý nejlepší čas. V 1. kole si bezpečně poradil s Eduardem Žalarem ze Slovinska, v osmifinále pak smolně vypadl s Vasilijusem Vendelem (oba zaznamenali naprosto totožný čas, cílová kamera však poslala do čtvrtfinále Litevce). „Martin předvedl excelentní dvoustovku, pod deset vteřin se dostal i Dominik (Topinka). Víme, že jdeme správnou cestou, že jsme na podzim trénovali správně. Martin vypadl o milimetry, ale deváté místo hodnotím velmi kladně. Věřím, že formu zúročíme v dalších závodech,“ řekl na adresu svých svěřenců Petr Klimeš.

Devátá skončila ve vylučovacím závodě teprve devatenáctiletá Barbora Němcová, ve stejné disciplíně byl Jan Voneš desátý.

Text: Pavel Král, foto: ASC Dukla a Jan Brychta

VADLEJCH DŘEL V NYMBURCE

MUSÍM SE KROTIT, ABYCH NEPŘEHNAL SVÉ LIMITY, ŘÍKÁ

Na stadionu vypadá celá akce náramně jednoduše. Atlet uchopí oštěp, rozběhne se a pošle ho do dále. Pro laika úchvatný a dechberoucí pohled. Za procesem a kvalitou dokonalého provedení však stojí mraky tréninkového drilu. Jakub Vadlejch, hvězda světového oštěpu posledních let, o tom ví své. „Obrovská dřina,“ souhlasí. „Mně ale nikdy nevadila. I teď se musím až krotit, abych své limity nepřehnal,“ říká třiatřicetiletá hvězda armádního klubu Dukla. Ve skupině oštěpařské legendy Jana Železného se připravuje už čtrnáctý rok. Nyní společně s Jaroslavem Jílkem, Irenou Gillarovou a Nikol Tabakovou. Pravidla jsou jasně nastavená, jede se podle osvědčenéhoustru. Podzimní nabírání kondice ve Špindlerově Mlýně, předvánoční výjezd do tepla na Kanárské ostrovy, lednový kemp v Nymburce a únorový odlet do Jihoafrické republiky, kde se díky teplému počasí ladí forma na začátek závodní sezony. Vadlejch a spol. se v lednu potili v nymburském sportovním centru, hlavně ve speciálním tunelu umožňujícím běžecký a technický trénink. Házení medicinbaly, kouličkami či oštěpem do vysoké sítě všem náramně prospívalo.

„Byli jsme hlavně v teple a mohli se rozběhnout i v oštěpařských tretrách,“ poukázal na výhody.

Vidět tréninkovou jednotku na vlastní oči byl zážitek. Všelíjaké odrazy, běh s tahačem a závažím, překonávání překážek na různé způsoby. Kouč Železný jen občas utrousil věcnou poznámku. Vše běželo podle plánu.

„Postupně se objemy navyšují, i jejich intenzita. Když se tato část přípravy neudělá pořádně, můžete na dobré výkony zapomenout,“ poznamená Vadlejch, nejlepší český atlet poslední doby.

Nymburk by mohl považovat za přechodný domov. „Strávil jsem tady možná už několik měsíců života. Z Prahy to sem mám kousek, ideální místo.“

Jeho běžný den vypadal následovně: 6.45 budíček, 7.00 lehké cvičení, 8.00 snídaně, 10.00 první tréninková fáze, 12.30 oběd, 16.00 druhá tréninková fáze trvající dvě hodiny. Po večeri sauna či regenerace.

I když by měl po celodenním záprahu padnout vyčerpáním, zůstával energický. „S rostoucím věkem se překvapivě cítím líp a líp,“

usmíval se. K dobré náladě přispívala i přítomnost rodiny – manželky Lucie a brzy dvouleté dcery Emmy. „Jsou tam se mnou více než polovinu pobytu. Žena, coby bývalá atletka, se také ráda hýbe. Jídlo máme třikrát denně, vařit nemusí. Je nám tam fajn.“

Stříbrný medailista z olympijských her v Tokiu si velmi pochvaloval také spolupráci s partákem Jaroslavem Jílkem. „Je nenahraditelnou součástí týmu lidí, kterými jsem obklopen. Bez něho bych určitě nebyl tam, kde jsem. Pomáhá mi přežít všechny náročné tréninky, a jak se říká: Ve dvou se to lépe táhne.“

NÁVRAT DO SVĚTOVÉHO POHÁRU OZDOBILA ADAMCZYKOVÁ VÍTĚZSTVÍM! CHOURA ČTVRTÝ

Snowboardcrossařka Eva Adamczyková oslavila návrat do Světového poháru vítězstvím. Ve Svatém Mořici vyhrála finále s náskokem 12 setin vteřiny před Sophií Hedigerovou ze Švýcarska. Parádní české představení umocnilo i životní 4. místo Kryštofa Choury mezi muži.

Po zvládnuté kvalifikaci, v níž skončila třetí, se Adamczyková prezentovala skvělými výkony i ve vyřazovacích bojích. Od čtvrtfinále s přehledem postupovala, ve finále pak zúročila i bohaté zkušenosti, kdy se na první pozici propracovala skvělým manévrem v závěrečné části trati.

V cíli z olympijské vítězky ze Soči číselná ohromná radost. „Jsem šťastná, že jsem zpátky,“ říkala třicetiletá rodačka z Vrchlabí, která první část sezony vynechala kvůli účasti v populární taneční soutěži StarDance.

Jakub Vadlejš v Nymburce při tréninkovém drilu

V únoru přesun do Afriky

Ve druhé polovině února jej čeká tradiční přesun do jihoafrického města Potchefstroom. „Těším se moc. Člověk už cítí sezonu a opravdové házení. Hlavně potřebuji zůstat zdravý.“ Do olympiády v Paříži by měl absolvovat zhruba pět závodů. „Víc ne. V loňské sezoně jsem trochu bojoval s loktem. Tělo nesmí být přetížené. Na srpnový vrchol potřebuji být zcela fit a v nejlepší formě,“ vysvětluje.

Naostro si poprvé hodí na závěr soustředění v Jihoafrické republice. „Moc rád bych začal nějakou pěknou vzdáleností. Byla by to hezká vlašťovka soupeřům.“

A nepůjde jen o Inda Čopru, největšího rivala. „Na vysoké pozice se chtějí vrátit Němci i Pákistánec, který mě porazil na mistrovství světa. Všichni vyhlásili útok na olympijské zlato. Bude to pořádná výzva,“ předesílá Vadlejš.

ŽELEZNÉHO RADY JAKO SVÁTOST. SPOLUPRÁCE S OGRODNÍKOVOU SKONČILA

Stlač pánev dolů, ať nemusíš tolik zvedat kolena. Stručně, jasně, výstižně. Pokyny a rady oštěpařské legendy Jana Železného berou jeho svěřenci jako svátost. Pod jeho dohledem se na sezonu připravují Jakub Vadlejš, Jaroslav Jílek, Irena Gillarová a Nikol Tabačková. Nikola Ogrodníková, vicemistryně Evropy z roku 2018, už ne.

„Domluvili jsme se na ukončení spolupráce. Vysvětlili jsme si proč, pro oba to bude myslím lepší,“ oznámil novinku Železný. „Přeju jí jen to dobré. Jsem přesvědčený, že v letošní sezoně bude házet dál než v minulé, kdy se potýkala s boreliózou.“

Průběh přípravy si jinak pochvaluje. „Nechtěl bych to zakříknout, ale plán běží bez komplikací. Žádné nemoci ani zranění. Máme před sebou pořád ještě hodně práce,“ říká trojnásobný olympijský vítěz v hodu oštěpem.

Nymburské prostředí, kde jeho skupina v lednu pobývala na soustředění, považuje v daném období za téměř dokonalé. „Jsem tam zvyklí, vycházejí nám ohromně vstříc. Jinde v republice házet do sítě nelze. Žádná vyhazovací hala u nás není. Kéž by se tahle realita jednou změnila,“ prohlásí s vážnou tváří.

Tréninkové jednotky byly pestré, žádný stereotyp. „Laici moc nemají představu, o čem naše disciplína vůbec je. Myslí si, že jen házíme a posilujeme. To je ale relativně pouze polovina toho, co oštěpař k dobrým výkonům potřebuje. Důraz je kladen na všeobecnou kondici, hodně se běhá. Se zátěží i bez ní. Zkrátka velký mix všeho možného,“ vysvětluje kouč.

Házení do sítě je specifické. Každý jedinec má limity nastavené jinak. „Kuba (Vadlejš) třeba snese větší zátěž než Jarda (Jílek), Irena (Gillarová) nahází míň než Nikola (Tabačková). Je to hodně individuální, pohybový aparát se nesmí přetížít,“ poznamená Železný.

Zatímco Vadlejš má účast na olympiádě v Paříži jistou, ostatní členové skupiny o ni musí bojovat. „Hodně bude záležet na umístění v rankingu. Pokud se chcete dostat vysoko, musíte začít házet brzo a ještě kvalitně. Nejlépe pak na áčkových závodech. Na nich jsou bodové přísuny mnohem tučnější. Holky se především potřebují kvalifikovat na mistrovství Evropy a tam uspět. Věřím, že všechno dobře dopadne,“ doufá trojnásobný mistr světa a světový rekordman.

Text: Pavel Král, foto: CPA

Kouč Jan Železný se svými svěřenci vše důkladně rozebírá.

Do elitního seriálu však po pauze vlétla jako uragán. Trať, na níž se za rok uskuteční mistrovství světa, jí svědčila náramně. „Bylo to ale hodně náročné, jak psychicky, tak fyzicky. Soupeřky jezdily velmi dobře. Po desetidenním tréninkovém kempu v Montafonu jsem takhle krásný výsledek absolutně nečekala,“ svěčila se po 19. vítězství v závodě SP.

Do finále se nečekaně probil také triadvacetiletý Kryštof Choura. V souboji o medaile bohužel doplatil na chybu, která přišla hned po startu. Na přejezdu jedné z hran se prakticky zastavil a ztrátu už nedohnal. Přesto je i čtvrtá pozice skvělým výsledkem a Chourovým kariérním maximem. „Neuvěřitelnou práci odvedl servis. Je fajn vědět, že se mohu měřit s nejlepšími,“ rozplýval se po životním závodě.

Text: Pavel Král, foto: ASC Dukla

SKVOSTNÝ NÁVRAT SNOWBOARDOVÉ KRÁLOVNY! DVĚ VÍTĚZSTVÍ LEDECKÉ V PAMPOROVU

Návrat do snowboardového kolotoče Světového poháru vyšel Ester Ledecké na výbornou. V bulharském středisku Pamporovo vyhrála v lednu oba závody paralelního slalomu a připsala si tak 22. a 23. vítězství v prestižním seriálu. Šlo o její první starty na prkně v probíhající sezóně.

První závod

Trojnásobná olympijská vítězka potvrdila svou dominanci už v kvalifikaci, kterou s přehledem ovládla. V cestě za triumfem ji nejvíce potrápila v semifinále Cubaki Mikiová z Japonska. Česká hvězda totiž v horní části sjezdovky vyrobila drobnou chybu, přesto ale byla nakonec o 27 setin rychlejší. V dramatickém souboji o zlato na Němku Theresii Hofmeisterovou na mezičase lehce ztrácela. Poté ale zrychlila, a když soupeřka chybovala, bylo o vítězi rozhodnuto.

V televizním interview čísel z osmadvacetileté členky armádního klubu Dukla veliká radost. „Jsem šťastná, že jsem zpátky. Je to úžasný pocit. Prohnaná jsem nejlepší holky a znovu ukázala, že jsem na špičce.“

Další duklačka Zuzana Maděrová dorovnal čtvrtým místem své kariérní maximum. Husarský kousek se jí povedl ve čtvrtfinále, v němž vyřadila druhou ženu kvalifikace Lucii Dalmassovou z Itálie. V semifinále dvacetiletá Maděrová nestačila na Hofmeisterovou a v souboji o bronz podlehla o 11 setin Japonce Mikiové. „Na medaili chybělo vyhrát s Němkou, kde jsem udělala chybu v horní pasáži. Je to mým důkaz toho, že ještě nejsem tak vyježděná,“ poznamenala teprve dvacetiletá Maděrová.

Druhý závod

Další vystoupení osmadvacetileté sněhové obojživelnice Ester Ledecké přineslo mnohem dramatičtější podívanou. Ve vyřazovací části sváděla od čtvrtfinále se soupeřkami vyrovnané bitvy. Finálovou jízdu na zledovatělém svahu pak dokonce vyhrála rozdílem pouhé setiny sekundy! Smutnou v cíli byla Rakušanka Sabine Schöffmannová.

Ester Ledecká byla na snowboardu v Pamporovu neporazitelná.

Po závodě Ledecká přiznala, že by na podobném povrchu potřebovala potrénovat více. „Vím, že bych mohla předvádět ještě lepší jízdy. Přesto jsem si je všechny užívala. Všechny holky jely velmi dobře. Sabine předvedla ve finále úžasný výkon. Za vítězství jsem velmi šťastná.“ V cestě za 23. triumfem v závodech Světového poháru vyřadila Italky Favaovou a Dalmassovou, v semifinále Japonku Mikiovou a v souboji o zlato již zmíněnou Schöffmannovou. Cesta pavoukem Zuzany Maděrové skončila už v osmifinále.

Text: Pavel Král (ASC Dukla), foto: CPA

KOUDELKA NA TURNÉ ČTYŘ MŮSTKŮ TŘIKRÁT BODOVAL. BYLO TO VELKÉ POVZBUZENÍ, ŘÍKÁ

Stejně jako před rokem reprezentoval Česko na Turné čtyř můstků jediný závodník – Roman Koudelka. Skokan Dukly Liberec odjížděl na tradiční skokanský svátek s mírnou nejistotou, jelikož v šesti úvodních startech ve Světovém poháru ani jednou nebodoval. Při Turné čtyř můstků se však karta obrátila a vrátil se v dobré náladě. Dařilo se mu nejlépe za poslední roky. Nejvíc v Innsbrucku, kde vybojoval 17. místo. Neuspěl jen v Ga-Pa, ale třikrát postoupil do druhého kola a v prestižním seriálu si připsal první body v sezóně.

Pomohla mu i skvělá atmosféra, jaká na německo-rakouském turné tradičně panuje.

Roman Koudelka má konečně důvod k úsměvu.

Jenže tam přijel nachlazený a drželo se ho to celou dobu. Trenér si z něj už utahoval, že bude muset skákat, jen když je nemocný. „Možná to má něco do sebe. V takovém stavu jsem asi tolik nepřemýšlel o skoku, ale nechal všechno plynout a nebyl ve stresu,“ přemítal.

„Turné pro mě bylo velkým povzbuzením. Vůbec jsem nepočítal, že bych mohl bodovat ve třech ze čtyř závodů. Jsem za to ale moc rád. Skoky mě pořád baví, ale závodník potřebuje dobrý výsledek, aby poznal, že na to má,“ vyprávěl čtyřiatřicetiletý skokan na lyžích.

Trenér Trček našel recept, jak pomoci

Změna k lepšímu nenastala až při Turné čtyř můstků, ale prý se projevovala už během podzimních závodů. Koudelka si pochvaluje, že ho

JANATOVÁ SE NA TOUR DE SKI POSTUPNĚ ZLEPŠOVALA, 18. MÍSTO BRALA

Kateřina Janatová si tratě v Davosu vyzkoušela už při předsezonním soustředění.

Je jí jen šestadvacet a v české reprezentaci se před sezonou stala nejstarší běžkyní na lyžích. Kateřina Janatová si ve Světovém poháru vytkla bojovat poblíž elitní desítky a cílila hlavně na Tour de Ski.

A na italsko-švýcarském turné se závodnicí Dukly Liberec na přelomu starého a nového roku dařilo. Po sedmi etapách skončila osmnáctá se ztrátou 6:18,6 minuty na vítěznou

Američanku Jessie Digginsovou. To bylo pro Janatovou v tomto klání kariérní maximum.

V úvodním sprintu volnou technikou v Toblachu dojela jednadvacátá. S následným startem na 10 km klasickou technikou však už tolik spokojená nebyla. „Vždycky mám z klasické desítky obavy. Někdy se mi to tam sejde, někdy ne. Tentokrát to byl jeden z těch horších dnů,“ přiznala Janatová po 35. místě.

Ztráta ale nebyla fatální. „Doufám, že si příště najdu dobré místo, manko stáhnou a posunu se pořadím,“ uvedla. A v poslední etapě v Toblachu, což byl na Nový rok stíhací závod na 22 km volnou technikou, se Janatové umístění povedlo vylepšit a poskočila na 24. místo. Tour de Ski se pak přesunula do Davosu. Seriál pokračoval večerními sprinty volnou technikou a rodačka z Jilemnice se probojovala do elitní dvacítky. „Závod od závodu se cítím líp. Akorát mi ještě něco chybí, aby přišel top výsledek. Pořád je to průměr,“ řekla o 17. pozici. „Jednoduše ze svého těla nedokážu víc vymáčknout. Může to být i tím, že mi chybí trénink. Asi bych potřebovala i trochu víc štěstí, abych se tam dostala,“ přemítala po závodě v tu dobu už jediná Češka v Tour de Ski.

Zajede skvěle, když to nejméně čeká

To zřejmě měla hned další den, když ve stíhacím závodě na 20 km klasickou technikou dojela na skvělém desátém místě. Závodilo se za hustého sněžení a nadměru byla spokojená se servisem.

„Lyže mě v kopci hodně podržely. Byla to sto procentní tutovka, myslím, že jsem se ani jednou nesmekla,“ pochvalovala si po závodě Kateřina Janatová. Její radost pramenila i z toho, že se v distančním závodě dostala poprvé v kariéře do elitní desítky.

Závod se v komplikovaných podmínkách vyvíjel podle očekávání. Nikomu se nechtělo do

úniku a velký balík jel víceméně pohromadě. „Nevím, kdy naposled jelo skoro celé pole sedmnáct kilometrů spolu,“ vrátila se Janatová k průběhu dvacítky.

„Jsem nadšená. Nečekala jsem, že budu mít takový finiš. Vždycky zajedu jedny z nejlepších výsledků, když to nejméně čekám nebo když mám největší pochyby. S desátým místem jsem spokojená,“ zářila běžkyně, která se v průběžném pořadí zlepšila o dvě příčky.

Duklačka se tím odpíchla a dařilo se jí i po přesunu do Val di Fiemme. Nejdřív se jel závod s hromadným startem na 15 km klasicky a Janatová vybojovala výborné 14. místo. Skoro celý závod se držela v kontaktu s elitou. „Na mou klasiku je čtrnácté místo s minimální ztrátou super,“ usmívala se i proto, že se celkově posunula na 18. místo. Pak už zbývalo zvládnout poslední, ale zároveň i nejtěžší krok, kterým je při Tour de Ski tradiční finále s výjezdem na sjezdovku Alpe Cermis. V brutálním závodě na 10 km s hromadným startem dojela devatenáctá a její konečné pořadí bylo o stupínek výš.

„Splnila jsem, co jsem chtěla. Je to nejlepší výsledek, jaký jsem na Tour zajela. Davos, kde jsem byla desátá, mě navnadil, že by to mohlo jít ještě výš. Ale počítají se všechny závody, některé se povedly, jiné ne, ale osmnácté místo беру,“ zhodnotila náročný etapák.

Novák nebyl fit, raději odstoupil

Nejlepší český běžec na lyžích současnosti Michal Novák prodělal před Vánoce chřipku. Na Tour absolvoval pouze úvodní sprint, poté po konzultaci s lékařským týmem a trenéry ze závodu odstoupil. „Nemělo by cenu zadřít se do konce sezony,“ komentoval rozumně rozhodnutí.

Text: Milan Novotný, foto: Barbora Reichová

správně nasměroval nový trenér reprezentace Gaj Trček ze Slovinska.

„Uklidňoval mě, že na bodovaná umístění mám a že to určitě přijde. Říkal, abych nevěšel hlavu, byl trpělivý a že se výsledky dostaví. Povedlo se to hned při první zastávce v Oberstdorfu. Tam jsem sice nepředvedl nejlepší skoky, ale někdy se to tak sejde, že je skokan o osm deset příček výš a to pak na třicítku stačí,“ poznamenal Koudelka.

S Trčkem jsou vlastně vrstevníci, sedli si a dobře si rozumí. „I když je mladý, má toho hodně za sebou. Navíc má Touretteův syndrom a ADHD, takže aby zvládal určité věci, musí i sám se sebou hodně pracovat. Zkraje jsem vůbec nepoznal, že s něčím takovým žije. Bral jsem to tak,

že je hyperaktivní jako já a že jde do všeho naplno, a to mi vyhovuje,“ pokračoval.

„Je to asi jediný trenér, který na to jde jinak než jeho předchůdci. Dokáže mě strašně vnímat a hlavně mě do ničeho netlačí. Ví, že jsem typ člověka, který nic neošidí a maká na sto procent. Máme vůči sobě ohromnou důvěru. Co koliv si řekneme, to platí, a hlavně s ním mohu mluvit o všem.“

Slovinština není s češtinou úplně příbuzná, ale Gaj Trček i asistent Jure Šinkovec se učí česky. „To je pro mě důležitý signál. Vnímám to tak, že trenéři chtějí porozumět nejen naší řeči, ale i mentalitě. Většinou komunikujeme anglicky, což pomáhá i mně, protože jsem byl zvyklý spíš na němčinu. A když narazíme na nějaký

překladatelský problém, tak ho vždycky nějak vyřešíme. Není mezi námi jazyková bariéra,“ zmínil lomnický skokan.

Návratu na bodované příčky si všimli i soupeři a pozitivní ohlasy ho pochopitelně potěšily. „Hodně lidí mi to přálo, bylo to moc příjemné. Něco jsem zaznamenal už při podzimním úvodu Světového poháru. Bylo znát, že jsme udělali ohromný kus práce,“ hodnotil vítěz pěti závodů Světového poháru.

Na takový výsledek, jako bylo Koudelkovo 17. místo v Innsbrucku, čekal český skok na lyžích už hodně dlouho. Přesně se jednalo o jeho nejlepší umístění od roku 2020, kdy vybojoval 18. příčku v Rašnově.

Text: Milan Novotný, foto: CPA